Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžfk/19/2019
Identifikačné číslo spisu:	1016200093
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1016200093.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Moniky Valašikovej PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): JADA spol. s r.o., so sídlom Vajnorská 101, Bratislava IČO: 31 347 312, právne zastúpený: JUDr. Ondrej Nagy, advokát, so sídlom Ružová dolina 10, Bratislava, proti žalovanému (sťažovateľ): Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, Bratislava, P. O. Box 192, IČO: 00 603 481, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 4/16/000035-55/64/216411 zo dňa 7. januára 2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/9/2016-49 zo dňa 16. mája 2018, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Žalobcovi súd náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.
Konanie na krajskom súde

1. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej aj len „krajský súd“ alebo „správny súd“) č.k. 2S/9/2016-49 zo dňa 16. mája 2018 (ďalej aj len „napadnutý rozsudok“ alebo „rozsudok správneho súdu“) krajský súd žalobu žalobcu zamietol podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) a s poukazom na § 168 SSP nepriznal náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov

2. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného č. 4/16/000035-55/64/216411 zo dňa 07.01.2016 (ďalej ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým v nadväznosti na § 99 ods. 2, ods. 3 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 582/2004 Z.z.“), podľa § 71 v súlade s § 80 ods. 1 daňového poriadku, nevyhovel námietke žalobcu zo dňa 04.12.2015 proti výzve na zaplatenie nedoplatku na miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady č. 4/15/175608-

23/64/216411 zo dňa 12.11.2015 za obdobie 12/2013, 1/2014 a 9/2015

3. Správny súd s poukazom na ustanovenia § 6 ods. 1 SSP, § 4 ods. 3 písm. g/ zákona č. 369/1990 Zb., § 2 písm. b/ DP, § 2 ods. 2, § 77 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ § 77 ods. 8, § 78 ods. 4, § 79 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z., § 39 ods. 6 zákona č. 223/2001 Z.z. a § 4b ods.1, ods. 2, ods. 3, ods. 5 všeobecne záväzného nariadenia Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava č. 12/2001 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi na území hlavného mesta SR Bratislavy konštatoval, že medzi účastníkmi bola spornou otázka, či je miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady daňou alebo nie, od čoho sa odvíja aj ochota žalobcu zaplatiť poplatok za odvoz ním vyprodukovaného komunálneho odpadu.

4. V napadnutom rozsudku správny súd ďalej uviedol, že daňový poriadok v ustanovení § 2 písm. b/ jednoznačne a nad akúkoľvek pochybnosť upravuje, že miestny poplatok sa považuje za daň. Zákon č. 582/2004 Z.z. z lexikálneho hľadiska síce rozlišuje medzi pojmami „daň“ a „poplatok“, no ich definíciu upravil v jednom ustanovení - § 2 - s názvom „Druhy miestnych daní“. Obdobnosť miestneho poplatku a daní vyjadruje aj spôsob jeho určenia (napríklad fixne určenou sumou, ktorej spôsob výpočtu je určený zákonom č. 582/2004 Z.z. v spojení so zákonom č. 223/2001 Z.z., určením poplatku podľa pomôcok v zmysle § 81a zákona č. 582/2004 Z.z., rovnako ako u daní podľa § 48 a § 49 daňového poriadku, zdaňovacie obdobie, atď.) Možno preto podľa neho konštatovať, že ide o povinnú, zákonom určenú, nenávratnú, opakujúcu sa platbu fyzických osôb alebo právnických osôb, zameranú na úhradu verejných výdavkov vo vopred určenej výške v prospech rozpočtu mesta, za presne určené zdaňovacie obdobie a s presne určeným termínom splatnosti. Navyše, ide o daň (poplatok), ktorú je obec povinná ukladať, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z.z. a v ňom použitého slova „ukladá“.

5. Podrobnosti o nakladaní s komunálnym odpadom zákonodarca zveril do pôsobnosti obce, ktorá ich má upraviť všeobecne záväzným nariadením vydaným pri výkone samosprávy, kedy obec v zásade nepotrebuje zákonné splnomocnenie na vydávanie všeobecne záväzných nariadení, lebo ich vydáva v medziach svojej samosprávnej pôsobnosti odvodenej priamo z Ústavy SR a zo zákona č. 369/1990 Zb. Miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady nie je vyjadrený ako platba za reálne vykonané protiplnenie, t.j. za reálne vykonané odvozy komunálneho odpadu z areálu žalobcu, tak ako sa nesprávne domnieva žalobca.

6. Zákon č. 223/2001 Z.z. obci ukladá zodpovednosť za nakladanie s komunálnymi odpadmi, ktoré vznikli na jej území (§ 81 ods. 7). Žalovaný túto povinnosť plní a určuje, že na jeho území je zriadený množstvový zber komunálneho odpadu. V tom prípade bolo podľa správneho súdu potrebné aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 13 zákona č. 223/2001 Z.z. dospieť k záveru, že poplatok za zber komunálneho odpadu a jeho výška je priamo úmerný množstvu odpadu vyprodukovaného jeho pôvodcom (v zberných nádobách) za daný čas; priama úmera výšky poplatku teda priamo nekoreluje s frekvenciou odvozu komunálneho odpadu, ako uviedol žalobca. Žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že v obdobiach predchádzajúcich odvozu komunálneho odpadu, za ktoré odmieta zaplatiť poplatok, nevyprodukoval odpad, ktorý mal byť v uvedených dňoch odvezený spoločnosťou OLO, a.s. Tvrdil len, že v uvedených dňoch nemohol sprístupniť zberné nádoby, pretože išlo o štátne sviatky, počas ktorých u neho nikto nepracuje, a teda nemá kto zabezpečiť realizáciu sprístupnenia zberných nádob pre OLO, a.s. Tento argument pre vylúčenie poplatkovej povinnosti žalobcu bol však nedostatočný vzhľadom na § 39 ods. 13 zákona č. 223/2001 Z.z.

7. Krajský súd nepochyboval o tom, že poplatková povinnosť žalobcu vznikla dňa 26.01.2004, odkedy bol zapojený do systému zberu komunálneho odpadu ako pôvodca odpadu, no zároveň nepreukázal, žeby mu poplatková povinnosť v konkrétnom období zanikla (§ 77 ods. 8 v spojení s ods. 2 písm. c/ zákona č. 582/2004 Z.z.). Hoci žalobca informoval žalovaného o svojej celozávodnej dovolenke v období od 18.12.2013 do 13.01.2014, nebolo to možné považovať za zánik produkcie odpadu, ktorý by mal za následok prerušenie odvozu komunálneho odpadu podľa § 4b ods. 1 až ods. 3 VZN č. 12/2001 (uvedené ustanovenia sa týkajú prevádzky škôl, školských zariadení a zdržiavania sa mimo územia hlavného mesta

90 po sebe nasledujúcich kalendárnych dní). Žalobca nepožiadal o vydanie písomného stanoviska Oddelenie životného prostredia magistrátu žalovaného za účelom prerušenia, resp. úpravy intervalu odvozu komunálneho odpadu podľa § 4b ods. 5 VZN č. 12/2001 (netvrdil to ani sám žalobca). Z uvedených dôvodov nebolo možné akceptovať námietku žalobcu, že žalovaný, resp. spoločnosť OLO, a.s., bola povinná odviezť komunálny odpad v nasledujúci pracovný deň. Relevantným nebolo podľa správneho súdu ani tvrdenie žalobcu, že u susediacej spoločnosti PYRA s.r.o. spoločnosť OLO, a.s., realizuje odvoz komunálneho odpadu až nasledujúci pracovný deň po štátnom sviatku, pretože nebolo zrejmé, či sa k zmene intervalu odvozu komunálneho odpadu pozitívne vyjadrilo Oddelenie životného prostredia magistrátu žalovaného podľa § 4b ods. 5 VZN č. 12/2001 a na základe akých skutočností.

8. Z uvedených dôvodov, podľa správneho súdu, bol žalobca povinný zaplatiť poplatok za odvoz komunálneho odpadu aj v dňoch 24.12.2013, 31.12.2013, 07.01.2014, 01.09.2015 a 15.09.2015, hoci vtedy zberné nádoby nesprístupnil (čo bolo na jeho rozhodnutí). Žalovaný postupoval správne a v súlade so zákonom č. 582/2004 Z.z. a VZN č. 12/2001, keď žalobcu vyzval na úhradu poplatku za odvoz komunálneho odpadu v sumách 82,95 Eur za obdobie 01.12.2013 až 31.12.2013 (za päť riadnych zvozov komunálneho odpadu), 66,36 Eur za obdobie 01.01.2014 až 31.01.2014 (za štyri riadne zvozy komunálneho odpadu) a 82,95 Eur za obdobie 01.09.2015 až 30.09.2015 (za päť riadnych zvozov komunálneho odpadu) a žalobca bol povinný ho zaplatiť. Ak tak neurobil, konal v rozpore s § 39 ods. 13 zákona č. 223/2001 Z.z. a § 77 ods. 2 písm. c/, ods. 8 zákona č. 582/2004 Z.z.

9. Vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov správny súd dospel k záveru, že žalovaný riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil, čo viedlo krajský súd k rezultátu o zákonnosti jeho rozhodnutia napadnutého správnou žalobou. Vzhľadom na to správny súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 SSP a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 168 SSP tak, že úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže nezistil podmienky, na základe ktorých to možno spravodlivo požadovať, keď žalovanému nevznikli ani trovy právneho zastúpenia.

II.
Kasačná sťažnosť, vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

10. Proti rozsudku krajského súdu podal kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej aj „sťažovateľ"), ktorou žiadal, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci s poukazom na § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

11. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti poukázal na nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom, ktoré videl v právnom názore správneho súdu vyjadrenom v bode 32 a nasl. rozsudku, kde konštatoval, že miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady nie je vyjadrený ako platba za reálne vykonané protiplnenie, t.j. za reálne vykonané odvozy komunálneho odpadu z areálu žalobcu. Nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom videl sťažovateľ aj v tom, keď správny súd poukázal na znenie § 79 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z., v zmysle ktorého, pokiaľ je v obci zavedený množstevný zber, obec určí poplatok ako súčin frekvencie odvozov, sadzby a objemu zbernej nádoby, ktorú poplatník užíva v súlade so zavedením systému zberu komunálnych odpadov a drobných stavebných odpadov, poukazujúc na fakt, že v predmetnej veci sa jednalo o množstevný zber komunálneho odpadu pre žalobcu zo strany žalovaného. V tejto súvislosti sťažovateľ uviedol, že samotný harmonogram zvozu považuje za svojvoľné konanie spoločnosti OLO a.s., ktorá pre žalovaného vykonáva odvoz komunálneho odpadu, čo je podľa sťažovateľa v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi ako aj VZN žalovaného. Poukázal na to, že každý harmonogram zvozu komunálneho odpadu musí rešpektovať ustanovenia zákona o štátnych sviatkoch, z čoho vyplýva, že pokiaľ zvoz komunálneho odpadu v dobe štátnych sviatkov nemohol byť reálne spoločnosťou OLO a.s. vykonávaný, keďže spaľovňa, do ktorej sa komunálny odpad vozí je v tom čase uzavretá a cez štátne sviatky nefunguje, mal byť vykonaný zvoz odpadu v najbližší možný pracovný deň. V súčasnosti takáto prax zvozu komunálneho odpadu funguje aj u žalovaného. Ďalej uviedol, že miestny poplatok za komunálne odpady

a drobné stavebné odpady nie je daňou, keďže v zákonnej úprave zákonodarca tento poplatok ako daň neuviedol, keď dane a poplatky majú spoločné len to, že sa odvádzajú do rozpočtu a pri ich správe a vymáhaní sa postupuje podľa daňového poriadku.

12. Z uvedených dôvodov sťažovateľ žiadal, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 14.01.2019, v ktorom žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

14. V dôvodoch vyjadrenia zotrvával na svojom skutkovom a právnom názore a tvrdil, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a súladný s § 2 písm. b/ daňového poriadku, podľa ktorého sa rozumie daňou aj miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, za ktoré obec ukladá podľa zákona č. 582/2004 Z.z. miestny poplatok, ktorý je v súlade s § 2 uvedeného zákona druhom miestnych daní. Uviedol, že na území mesta Bratislava je zavedený množstvový zber, pri ktorom obec určí poplatok ako súčin frekvencie odvozov, sadzby a objemu zbernej nádoby, ktorú poplatník užíva v súlade so zavedeným systémom zberu komunálnych odpadov a drobných stavebných odpadov, čo nie je službou v zmysle zmluvného vzťahu podľa Obchodného zákonníka, ale je zabezpečením verejnoprospešnej služby v rámci samosprávnej funkcie obce, za ktorú sa platí miestny poplatok. Žalovaný uzatvára zmluvy na zber, prepravu, zhodnocovanie alebo zneškodňovanie komunálnych odpadov a drobných stavebných odpadov (v danom prípade so spoločnosťou OLO, a. s.) , žalobca však neplatí za službu spoločnosti OLO, a.s., ale platí miestny poplatok žalovanému. Tento je priamo úmerný množstvu vyprodukovaného odpadu za daný čas, výška poplatku však nie je závislá od frekvencie odvozu odpadu. Podľa žalovaného žalobca v konaní nepreukázal, že v obdobiach, za ktoré odmieta poplatok zaplatiť, odpad nevyprodukoval. Ďalej žalovaný uviedol, že ak správca nehnuteľnosti zberné nádoby za účelom ich vyprázdnenia nesprístupní, má sa za to, že bol odvoz odpadu vykonaný v riadnom termíne podľa harmonogramu odvozu. V danom prípade nevzniká nárok na náhradný odvoz, žalobcom nahromadený odpad bol odvezený nasledujúci deň, kedy bola zberná nádoba sprístupnená.

III.
Konanie na kasačnom súde

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

16. Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015 (teda v čase, za ktoré účtuje žalovaný správnym rozhodnutím poplatok za komunálne odpady žalobcovi), ak je v obci zavedený množstvový zber, obec určí poplatok ako súčin frekvencie odvozov, sadzby a objemu zbernej nádoby, ktorú poplatník užíva v súlade so zavedeným systémom zberu komunálnych odpadov a drobných stavebných odpadov.

17. Podľa § 2 všeobecne záväzného nariadenia hlavného mesta SR č. 7/2013 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi na území hlavného mesta SR Bratislavy, upravujúceho vymedzenie základných pojmov, v bode 3. žalovaný upravil „... množstevný zber ako zber komunálnych odpadov a drobných stavebných odpadov, pri ktorom ich pôvodca platí poplatok ustanovený podľa osobitného zákona (odkaz na zákon č. 582/2004 Z.z. - poznámka kasačného súdu) vo výške, ktorá je priamo úmerná množstvu týchto odpadov vyprodukovaných pôvodcom za daný čas.

18. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015, v čase, za ktorý bol poplatok účtovaný, označeného „Druhy miestnych daní“, obec ukladá miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady (ďalej len „poplatok“).

19. Je pravdou, že zákonodarca § 2 označil ako celok „Druhy miestnych daní“, ktoré špecifikoval v ods. 1, 2, 3, keď v ods. 2 používa pojem miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady a nazýva ho poplatkom a v ostatných odsekoch tohto ustanoveniach používa termín daň. Ustanovenie § 2 je označené „Druhy miestnych daní“ ako celok.

20. V desiatej časti zákona č. 582/2004 Z.z., v § 77 až § 83, upravil zákonodarca poplatok (poplatok za komunálne odpady) komplexne, keď v týchto ustanoveniach upravil v § 77 ods. 1 poplatok, ktorý sa platí aj za činnosti nakladania s komunálnym odpadom a s drobným stavebným odpadom, ktoré vznikajú na území obce. Upravil zákonné podmienky kto je poplatníkom, kto nie je poplatníkom, kedy vzniká a zaniká poplatková povinnosť. V § 78 upravil sadzbu poplatku, čo sa týka určenia jej výšky a splnomocnil obec (v § 78 ods. 4) ustanoviť všeobecne záväzným nariadením, pri množstvovom zbere, rôzne sadzby poplatku v závislosti od objemu zbernej nádoby a frekvencie odvozov a rozsahu dolnej a hornej výšky poplatku určenej v ods. 1 písm. a/ (§ 78 ods. 1 písm. a/ - poznámka kasačného súdu). V ďalších ustanoveniach (§ 79) určil poplatok pri množstvovom zbere, upravil ukazovatele produkcie komunálnych odpadov v zdaňovacom období a rozhodujúce obdobie.

21. V § 80 upravil oznamovaciu povinnosť poplatníka, ktorý je povinný v priebehu zdaňovacieho obdobia oznámiť obci vznik daňovej povinnosti do 30 dní odo dňa vzniku poplatkovej povinnosti a upravil náležitosti tohto oznámenia a v ust. § 81 upravil podmienky vyrubenia poplatku, jeho splatnosť, jeho určenia podľa pomôcok, ako aj podmienky (v § 82) na vrátenie, zníženie a odpustenie poplatku.

22. V § 82 ods. 1 zákonodarca upravil povinnosť obce vrátiť poplatok alebo jeho pomernú časť poplatníkovi, ktorému zanikla povinnosť platiť poplatok v priebehu zdaňovacieho obdobia, ak preukáže podmienky na vrátenie poplatku alebo jeho pomernej časti stanovených vo všeobecne záväznom nariadení.

23. V zmysle § 77 zákona č. 582/2004 Z.z. v znení účinnom k 30.06.2016:
Poplatok sa platí za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, ktoré vznikajú na území obce, okrem elektroodpadov, použitých batérií a akumulátorov pochádzajúcich od fyzických osôb a biologicky rozložiteľného kuchynského a reštauračného odpadu (ods. 1).

Ak ďalej nie je ustanovené inak, poplatok platí poplatník, ktorým je
a) fyzická osoba, ktorá má v obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt alebo ktorá je na území obce oprávnená užívať alebo užíva byt, nebytový priestor, pozemnú stavbu alebo jej časť, alebo objekt, ktorý nie je stavbou, alebo záhradu, vinicu, ovocný sad, trvalý trávny porast na iný účel ako na podnikanie, pozemok v zastavanom území obce okrem lesného pozemku a pozemku, ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vodná plocha (ďalej len „nehnuteľnosť“),
b) právnická osoba, ktorá je oprávnená užívať alebo užíva nehnuteľnosť nachádzajúcu sa na území obce na iný účel ako na podnikanie,
c) podnikateľ, ktorý je oprávnený užívať alebo užíva nehnuteľnosť nachádzajúcu sa na území obce na účel podnikania (ods. 2).

Ak má osoba podľa odseku 2 písm. a/ v obci súčasne trvalý pobyt a prechodný pobyt, poplatok platí iba z dôvodu trvalého pobytu. Ak má osoba podľa odseku 2 písm. a/ v obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt a súčasne je oprávnená užívať alebo užíva nehnuteľnosť na iný účel ako na podnikanie, poplatok platí iba z dôvodu trvalého pobytu alebo prechodného pobytu. Ak má osoba podľa odseku 2 písm. a/ v obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt a súčasne je podľa odseku 2 písm. c/ fyzickou osobou oprávnenou na podnikanie a miestom podnikania je miesto jej trvalého pobytu alebo prechodného pobytu a v tomto mieste nemá zriadenú prevádzkareň, poplatok platí iba raz z dôvodu trvalého pobytu alebo prechodného pobytu. To neplatí, ak sa na poplatníka vzťahuje množstvový zber v príslušnej časti obce

(ods. 3).

Poplatníkom nie je osoba, ktorej oprávnenie užívať nehnuteľnosť vyplýva z povahy právneho vzťahu s poplatníkom podľa odseku 2, ak na jeho základe a) užíva priestory nehnuteľnosti vyhradené na prechodné ubytovanie v zariadení na to určenom, b) je hospitalizovaná v zariadení poskytujúcom služby zdravotnej starostlivosti, c) sa jej poskytuje sociálna služba v zariadení sociálnych služieb pobytovou formou, d) užíva z dôvodu plnenia povinností vyplývajúcich z pracovnoprávneho vzťahu alebo iného obdobného vzťahu s poplatníkom nehnuteľnosť, ktorú má právo užívať alebo ju užíva aj poplatník, alebo e) v nehnuteľnosti, ktorú má poplatník právo užívať alebo ju užíva, vykonáva pre poplatníka práce alebo mu poskytuje iné služby v rámci výkonu svojej činnosti a pri tejto činnosti produkuje len komunálne odpady alebo drobné stavebné odpady (ods. 4).

Ak tak obec ustanoví vo všeobecne záväznom nariadení, poplatok od poplatníka v ustanovenej výške pre obec vyberá a za vybraný poplatok ručí a) vlastník nehnuteľnosti; ak je nehnuteľnosť v spoluvlastníctve viacerých spoluvlastníkov alebo ak ide o bytový dom, poplatok vyberá a za vybraný poplatok ručí zástupca alebo správca určený spoluvlastníkmi, ak s výberom poplatku zástupca alebo správca súhlasí, b) správca, ak je vlastníkom nehnuteľnosti štát, vyšší územný celok alebo obec (ďalej len „platiteľ“) (ods. 5).

Platiteľ a poplatník sa môžu písomne dohodnúť, že poplatok obci odvedie priamo poplatník; za odvedenie poplatku obci ručí platiteľ (ods. 6).

Ak viacero poplatníkov podľa odseku 2 písm. a/ žije v spoločnej domácnosti, plnenie povinností poplatníka môže za ostatných členov tejto domácnosti na seba prevziať jeden z nich. Za poplatníka, ktorý nie je spôsobilý na právne úkony v plnom rozsahu, plní povinnosti poplatníka jeho zákonný zástupca, prípadne opatrovník. Povinnosti poplatníka nesmie za iného prevziať alebo plniť osoba, ktorá sa dlhodobo zdržiava mimo územia Slovenskej republiky alebo je nezvestná. Tieto skutočnosti, ako aj ich zmeny je osoba, ktorá za iného plní povinnosti poplatníka, povinná oznámiť obci (ods. 7).

Poplatková povinnosť vzniká dňom, ktorým nastane skutočnosť uvedená v odseku 2 a zaniká dňom, ktorým táto skutočnosť zanikne (ods. 8).

24. V zmysle § 78 zákona č. 582/2004 Z. z. v znení účinnom k 30.06.2016, sadzba poplatku je:
a) najmenej 0,0033 eura a najviac 0,0531 eura za jeden liter alebo dm3 komunálnych odpadov alebo drobných stavebných odpadov alebo najmenej 0,0066 eura a najviac 0,1659 eura za jeden kilogram komunálnych odpadov alebo drobných stavebných odpadov,
b) najmenej 0,0066 eura a najviac 0,1095 eura za osobu a kalendárny deň,
c) najmenej 0,015 eura a najviac 0,078 eura za kilogram drobných stavebných odpadov bez obsahu škodlivín (ods. 1).

Sadzba poplatku podľa odseku 1 nesmie byť vyššia ako súčet priemerných nákladov obce na zabezpečenie činností nakladania s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi vrátane nákladov súvisiacich so zabezpečením zberných nádob pripadajúcich na jeden liter, dm3 alebo kilogram týchto odpadov (pri množstvovom zbere) alebo pripadajúcich na priemerné množstvo komunálnych odpadov a drobných stavebných odpadov vytvorených jedným poplatníkom v obci za jeden kalendárny deň; ak obec zabezpečuje zhodnocovanie týchto odpadov, náklady sa musia znížiť o výnosy obce zo zhodnotenia (ods. 2).

Ak obec neustanoví všeobecne záväzným nariadením sadzbu poplatku, platí sa poplatok podľa odseku 1 v najnižšej sadzbe (ods. 3).

Obec môže ustanoviť všeobecne záväzným nariadením pri množstvovom zbere rôzne sadzby poplatku v závislosti od objemu zbernej nádoby a frekvencie odvozov v rozsahu dolnej a hornej výšky poplatku určenej v odseku 1 písm. a) (ods. 4).

25. V zmysle § 79 zákona č. 582/2004 Z.z. v znení účinnom k 30.06.2016 :
Ak je v obci zavedený množstvový zber, obec určí poplatok ako súčin frekvencie odvozov, sadzby a objemu zbernej nádoby, ktorú poplatník užíva v súlade so zavedeným systémom zberu komunálnych odpadov a drobných stavebných odpadov (ods. 1).

Ak v obci nie je zavedený množstvový zber, obec určí poplatok na zdaňovacie obdobie, ako a) súčin sadzby poplatku a počtu kalendárnych dní v zdaňovacom období, počas ktorých má alebo bude mať poplatník podľa § 77 ods. 2 písm. a/ v obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt alebo počas ktorých nehnuteľnosť užíva alebo je oprávnený ju užívať, alebo b) súčin sadzby poplatku, počtu kalendárnych dní v zdaňovacom období a ukazovateľa dennej produkcie komunálnych odpadov, ak ide o poplatníka podľa § 77 ods. 2 písm. b/ alebo písm. c) (ods. 2).

Ukazovateľ produkcie komunálnych odpadov v zdaňovacom období je súčet a) priemerného počtu osôb pripadajúci na zdaňovacie obdobie, ktoré sú v rozhodujúcom období s poplatníkom podľa § 77 ods. 2 písm. b/ alebo písm. c/ v pracovnoprávnom vzťahu, inom obdobnom vzťahu alebo ktoré sú u poplatníka v štátnozamestnaneckom pomere, alebo ktoré tvoria jeho štatutárny orgán, pričom tieto osoby vykonávajú svoju činnosť v nehnuteľnosti, ktorú poplatník užíva alebo je oprávnený užívať, nachádzajúcej sa v obci; ak je poplatníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, do počtu osôb sa započítava aj táto osoba; do počtu osôb sa nezapočítavajú osoby, ktoré majú v tejto obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt (ďalej len „priemerný počet zamestnancov“), a b) priemerného počtu 1. hospitalizovaných alebo ubytovaných osôb pripadajúci na zdaňovacie obdobie v rozhodujúcom období, ak ide o poplatníka, ktorý v užívanej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v obci poskytuje zdravotné služby alebo ubytovacie služby; do tohto počtu osôb sa nezapočítavajú osoby, ktoré majú v tejto obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt a 2. miest určených na poskytovanie služby pripadajúci na zdaňovacie obdobie v rozhodujúcom období, ak ide o poplatníka, ktorý v užívanej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v obci poskytuje reštauračné, kaviarenské alebo iné pohostinské služby (ods. 3).

Ak sa ukazovateľ produkcie komunálnych odpadov v zdaňovacom období nevypočíta podľa odseku 3, ukazovateľom produkcie komunálnych odpadov v zdaňovacom období je súčet a) priemerného počtu zamestnancov pripadajúcich na zdaňovacie obdobie neznížený o počet osôb, ktoré majú v obci aj trvalý pobyt alebo prechodný pobyt, vynásobený koeficientom ustanoveným obcou, pričom koeficient nesmie mať vyššiu hodnotu ako 1, a b) priemerného počtu osôb alebo miest podľa odseku 3 písm. b/ (ods. 4).

Rozhodujúcim obdobím podľa odseku 3 je a) predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom bol poplatník oprávnený vykonávať v nehnuteľnosti, ktorú užíva alebo je oprávnený ju užívať, svoju činnosť, alebo b) ak nie je možné postupovať podľa písmena a) 1. počet kalendárnych dní v období trvajúcom odo dňa vzniku povinnosti platiť poplatok do konca týždňa, ktorý predchádza týždňu, v ktorom poplatník splní ohlasovaciu povinnosť podľa § 80 o skutočnosti, ktorá má za následok zánik poplatkovej povinnosti, alebo 2. počet kalendárnych dní v období trvajúcom odo dňa vzniku povinnosti platiť poplatok do konca zdaňovacieho obdobia.

26. V zmysle § 80 zákona č. 582/2004 Z.z. v znení účinnom k 30.06.2016:
Poplatník je povinný v priebehu zdaňovacieho obdobia oznámiť obci vznik poplatkovej povinnosti do 30 dní odo dňa vzniku poplatkovej povinnosti a a) uviesť meno, priezvisko, titul, rodné číslo, adresu trvalého pobytu, adresu prechodného pobytu (ďalej len „identifikačné údaje“); v prípade určeného zástupcu podľa § 77 ods. 7 aj identifikačné údaje za ostatných členov domácnosti, a ak je poplatníkom osoba podľa § 77 ods. 2 písm. b/ alebo písm. c/, názov alebo obchodné meno alebo dodatok obchodného mena, sídlo alebo miesto podnikania a identifikačné číslo, 582/2004 Z.z. Zbierka zákonov Slovenskej republiky Strana 23 b) uviesť údaje rozhodujúce na určenie poplatku, c) ak požaduje zníženie alebo odpustenie poplatku podľa § 82, predložiť aj doklady, ktoré odôvodňujú zníženie alebo odpustenie poplatku (ods. 1).

Zmeny skutočností rozhodujúcich na vyrubenie poplatku a zánik poplatkovej povinnosti v priebehu

zdaňovacieho obdobia je poplatník povinný oznámiť obci do 30 dní odo dňa, keď tieto nastali (ods. 2).

27. V zmysle § 81 zákona č. 582/2004 Z.z. v znení účinnom k 30.06.2016:
Poplatok obec vyrubuje každoročne rozhodnutím na celé zdaňovacie obdobie. Vyrubený poplatok je splatný do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Ak poplatník preukáže, že využíva množstvový zber, obec poplatok nevyrubí rozhodnutím (ods. 1).

Ak vznikne poplatková povinnosť v priebehu zdaňovacieho obdobia, obec vyrubí pomernú časť poplatku rozhodnutím, začínajúc dňom vzniku poplatkovej povinnosti až do konca príslušného zdaňovacieho obdobia (ods. 2).

Ak poplatníkov žijúcich v spoločnej domácnosti zastupuje jeden z nich, obec vyrubí poplatok rozhodnutím v celkovej sume tomuto zástupcovi podľa odseku 1 alebo odseku 2 (ods. 3).

Obec môže určiť platenie poplatku v splátkach. Splátky poplatku sú splatné v lehotách určených obcou v rozhodnutí, ktorým sa vyrubuje poplatok. Poplatník môže vyrubený poplatok, ktorý bol rozhodnutím obce určený v splátkach, zaplatiť aj naraz najneskôr v lehote splatnosti prvej splátky (ods. 4).

28. V zmysle § 81a zákona č. 582/2004 Z.z. v znení účinnom k 30.06.2016 :
Správca dane písomne vyzve poplatníka, ktorý nesplní oznamovaciu povinnosť podľa § 80, na jej splnenie v primeranej lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako osem dní (ods. 1).

Ak poplatník nesplní oznamovaciu povinnosť ani na základe výzvy podľa odseku 1, správca dane určí poplatok podľa pomôcok (ods. 2).

Správca dane oznámi poplatníkovi určenie poplatku podľa pomôcok, pričom dňom začatia určenia poplatku podľa pomôcok je deň uvedený v oznámení (ods. 3).

Na postup správcu dane pri určení poplatku podľa pomôcok sa vzťahuje osobitný predpis (ods. 4).

29. V zmysle § 82 zákona č. 582/2004 Z.z. v znení účinnom k 30.06.2016:
Obec vráti poplatok alebo jeho pomernú časť poplatníkovi, ktorému zanikla povinnosť platiť poplatok v priebehu zdaňovacieho obdobia a preukáže splnenie podmienok na vrátenie poplatku alebo jeho pomernej časti ustanovených vo všeobecne záväznom nariadení (ods. 1).

Obec poplatok zníži alebo odpustí za obdobie, za ktoré poplatník obci preukáže splnenie podmienok na zníženie poplatku alebo odpustenie poplatku a predloží podklady, ktoré obec určila všeobecne záväzným nariadením, že viac ako 90 dní v zdaňovacom období sa nezdržiava alebo sa nezdržiaval na území obce (ods. 2).

Obec môže na základe žiadosti poplatníka na zmiernenie alebo odstránenie tvrdosti zákona vyrubený poplatok znížiť alebo odpustiť rozhodnutím (ods. 3).

30. V zmysle § 83 zákona č. 582/2004 Z.z. v znení účinnom k 30.06.2016 :
Obec ustanoví všeobecne záväzným nariadením k 1. januáru zdaňovacieho obdobia sadzby poplatku v súlade s § 78 ods. 1, hodnotu koeficientu, pri množstvovom zbere spôsob a lehotu zaplatenia poplatku, podmienky na vrátenie poplatku alebo jeho pomernej časti podľa § 82 ods. 1, podmienky, ktorých splnenie má poplatník preukázať a podklady, ktoré má poplatník predložiť pri znížení alebo odpustení poplatku podľa § 82 ods. 2 (ods. 1).

Obec môže ustanoviť všeobecne záväzným nariadením k 1. januáru zdaňovacieho obdobia sadzby poplatku aj podľa objemu zbernej nádoby a frekvencie odvozu v súlade s § 78 ods. 4, zníženie poplatku alebo oslobodenie od poplatku poplatníkovi, ktorým je fyzická osoba v hmotnej núdzi, fyzická osoba staršia ako 62 rokov, držiteľ preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, držiteľ

preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom alebo prevažne alebo úplne bezvládna fyzická osoba (ods. 2).

31. V preskúmavanej veci nebolo sporným, že žalovaný vykonával prostredníctvom určenej osoby OLO a.s. odvoz komunálneho odpadu vyprodukovaného žalobcom vo forme množstvového zberu aj v období december 2013, január 2014 a september 2015. Taktiež nebolo sporným, že za uvedené obdobie žalovaný vyúčtoval žalobcovi miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, a to aj za obdobie od 01.09.2015 do 15.09.2015, i napriek tomu, že odvoz odpadu nebol podľa tvrdenia sťažovateľa v tomto časovom období realizovaný, čo žalovaný v konaní nespochybňoval. V dňoch 01.09.2015 a 15.09.2015, kedy boli štátne sviatky nedošlo k odvozu v areáli žalobcu nahromadeného komunálneho odpadu, ani v nasledujúcich pracovných dňoch. Žalovaný vyúčtoval poplatok za komunálne obdobie, za obdobie december 2013 a január 2014 v plnej výške, napriek tomu, že žalovaný oznámením z 09.12.2013 odvozy odpadu po 17.12.2013 až do 13.01.2014 zrušil, keď posledný odvoz komunálneho odpadu v roku 2013, v mesiaci december, bol u žalobcu realizovaný 17.12.2013 a prvý odvoz v roku 2014 bol u žalobcu realizovaný 14.01.2014, keď žalobca ostatné odvozy, v súlade s harmonogramom odvozov odpadu z areálu žalobcu, oznámením z 09.12.2013, adresovaným odvoznej organizácie žalovaného, zrušil.

32. V § 82 zákona č. 582/2004 Z.z. zákonodarca upravil podmienky vrátenia zníženia a odpustenia poplatku. V § 78 ods. 4 zákona delegoval obci možnosť stanoviť VZN pri množstvovom zbere rôzne sadzby poplatku v závislosti od objemu zbernej nádoby a frekvencií odvozov v rozsahu dolnej a hornej výšky poplatku určenej v ods. 1 písm. a/ tohto ustanovenia.

33. V § 80 zákona č. 582/2004 Z.z. upravil podmienky oznamovacej povinnosti poplatníka, v súvislosti s platením poplatku a povinnosť poplatníka oznamovať zmeny skutočností rozhodujúcich na vyrubenie poplatku a zániku poplatkovej povinnosti v priebehu zdaňovacieho obdobia.

34. V § 82 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. označeného ako „Vrátenie, zníženie a odpustenie poplatku“ zákonodarca určil obci povinnosť vrátiť poplatok alebo jeho pomernú časť poplatníkovi, ktorému zanikla poplatková povinnosť v priebehu zdaňovacieho obdobia, ak preukáže splnenie podmienok na vrátenie poplatku alebo jeho pomernej časti, ustanovených vo VZN.

35. Žalovaný vo VZN č. 7/2013 upravil podmienky množstvového zberu a dočasnú úpravu zapojenia do systému (§ 4b ods. 1 VZN č. 7/2013), ktorú definoval: „za dočasnú úpravu zapojenia do systému zberu sa považuje prerušenie určeného intervalu odvozu podľa § 4 tohto nariadenia z objektívne preukázateľných dôvodov zániku produkcie odpadu na odvoznom mieste podľa ods. 2, 3“.

36. Podľa § 4b ods. 2 VZN č. 7/2013 správca nehnuteľnosti môže požiadať o dočasnú úpravu zapojenia do systému zberu, v prípade pozastavenie prevádzky škôl a školských zariadení v období školských prázdnin a prevádzky vysokých škôl v období vysokoškolských prázdnin. Žiadosť o dočasnú úpravu zapojenia do systému zberu podá správca nehnuteľnosti hlavnému mestu v lehote 15 dní pred začiatkom školských a vysokoškolských prázdnin.

37. Podľa § 4b ods. 3 VZN č. 7/2013, správca nehnuteľnosti môže požiadať o dočasnú úpravu zapojenia do systému zberu, ak sa preukázateľne bude zdržiavať mimo územia hlavného mesta 90 po sebe nasledujúcich kalendárnych dní. Žiadosť o dočasnú úpravu zapojenia do systému zberu podá správca nehnuteľnosti hlavnému mestu v lehote 15 dní odo dňa skutočnosti odôvodňujúcej zmenu produkcie množstva odpadu. Pri posudzovaní žiadosti sa prihliada na § 4 ods. 1 nariadenia (§ 4 ods. 1 nariadenia upravuje počet a typ zberných nádob a kontajnerov a interval odvozu pre zmesový komunálny odpad a množstvový zber).

38. Podľa § 4 ods. 1 písm. d/ VZN č. 7/2013, typ, počet kontajnerov a zberných nádob na zmesový komunálny odpad a interval odvozu aj pre množstvový zber je pre nebytové budovy, nehnuteľnosti vo vlastníctve, správe fyzickej osoby alebo právnickej osoby, podnikajúcej na území hlavného mesta, ďalej

len spoločenstva, nadácie, združenia, neziskovej a mimovládnej organizácie, rozpočtovej organizácie, príspevkovej organizácie a organizácie obdobného charakteru sa upresní po dohode s oprávnenou osobou so súhlasom hlavného mesta v spolupráci s mestskou časťou na základe praktických skúseností a vyprodukovaného množstva komunálneho odpadu“).

39. Ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, dôvodom žiadosti žalobcu o pozastavenie odvozu odpadu z 09.12.2013, bola celozávodná dovolenka u žalobcu. Z uvedenej žiadosti vyplýva, že odvoz komunálneho odpadu nemal byť pre žalobcu realizovaný v čase od 18.12.2013 do 13.01.2014 vrátane. To znamená, že žalobca žiadal, z dôvodu celozávodnej dovolenky zrušiť odvozy, ktoré z hľadiska harmonogramu odvozov boli určené a plánované v tomto časovom intervale. Tento časový interval predstavoval dobu 28 kalendárnych dní.

40. Z ust. § 78 ods. 4 zákona č. 582/2004 Z.z. vyplýva kompetencia obce ustanoviť VZN pri množstvovom zbere rôzne sadzby poplatku, v závislosti od objemu zbernej nádoby a frekvencie odvozov v rozsahu dolnej a hornej výšky poplatku určenej v § 78 ods. 1 písm. a/ zákona. Kompetencie obce na vrátenie, zníženie a odpustenie poplatku sú vymedzené zákonodarcom v § 82 a v úprave VZN. Ust. § 83 obsahujúce splnomocňovacie ustanovenia, upravuje kompetenciu obce vo VZN, pri množstvovom zbere upravovať hodnotu koeficientu, vrátenie poplatku a splnenie podmienok vyplývajúcich vo VZN na preukázanie podmienok na vrátenie, zníženie poplatku.

41. Tieto podmienky, ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, žalovaný upravil vo VZN č. 7/2013, na ktoré aj poukazoval vo vyjadreniach k žiadosti žalobcu o zníženie vyrubeného poplatku. Zo zákona č. 582/2004 Z.z. vyplýva definícia množstvového zberu, pri ktorom pôvodca odpadov platí poplatok vo výške, podľa osobitného zákona, s odkazom na zákona č. 582/2004 Z.z., ktorá je priamo úmerná množstvu odpadov vyprodukovaných pôvodcom za daný čas. Z toho vyplýva, že poplatok sa platí z rozsahu - vyprodukovaného a odvezeného odpadu, v určených zberných nádobách, za uvedené obdobie. Žalobca v konaní netvrdil, že ním vyprodukovaný odpad nebol vôbec, v harmonograme 28 kalendárnych dní vyvezený, a to napr. ani pri následnom odvoze tovaru, resp., že takýto odvoz si musel zabezpečiť sám, alebo na vlastné náklady iným spôsobom, než odvozom komunálneho odpadu dohodnutým so žalovaným. Ust. § 79 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. definuje zavedený množstvový zber a poplatok ako súčin frekvencie odvozov, sadzby a objemu zbernej nádoby a VZN v § 2 ods. 3 upravuje poplatok stanovený vo výške, ktorá je priamo úmerná množstvu odpadov vyprodukovaných pôvodcom za daný čas. To znamená, vo VZN obec nepoužíva termín súčin frekvencie odvozov, ale poplatok vymedzuje množstvom odpadov vyprodukovaných pôvodcom za daný čas. Na druhej strane treba poukázať, že VZN upravuje v § 4 ods. 3 vykonanie aj mimoriadneho odvozu, v prípade nadmernej produkcie odpadu (§ 4 ods. 3), a to na žiadosť pôvodcu komunálneho odpadu a v § 4 ods. 4 VZN umožňuje, aby pôvodca odpadu požiadal o modernejší, efektívnejší spôsob nakladania s komunálnym odpadom. V § 4b VZN, upravuje žalovaný aj dočasnú úpravu zapojenia do systému zberu.

42. Podľa názoru kasačného súdu, podstatou veci je, či v účtovanom období žalobcom vyprodukovaný komunálny odpad bol z areálu žalobcu žalovaným, prostredníctvom určenej spoločnosti odvezený (podľa určeného harmonogramu, aj za skutkovej situácie nesprístupnenia zberných nádob žalobcom v čase celozávodnej dovolenky žalobcu 12/2013, 1/2014). Žalobca nepreukázal, tak ako konštatoval správny súd, naplnenie ust. § 4b VZN, tzv. dočasnú úpravu zapojenia do systému zberu, na základe ktorej by nebola vykonaná dočasná úprava zapojenia do systému zberu v súlade s § 4b ods. 1 a ods. 3 VZN, keď ust. ods. 2, nie je možné, vzhľadom na charakter žalobcu ako podnikateľa, aplikovať. Splnenie podmienok § 4b VZN nevyplýva z obsahu administratívneho spisu a skutkových okolností uvedených v žiadosti žalovaného z 09.12.2013, ktorým pozastavenie odvozu odpadu požadoval, a to z dôvodu celozávodnej dovolenky, kedy areál, v ktorom kontajneri boli umiestnené nebol žalobcom sprístupnený odvozovej organizácii žalovaného a to na čas, ktorý trval 27 kalendárnych dní od 18.12.2013 do 13.01.2014.

43. VZN č. 7/2013 (existencia harmonogramu odvozu komunálneho odpadu, ktorá upravovala reálnu frekvenciu odvozu tovaru), v období, za ktoré účtoval žalovaný žalobcovi poplatok, nebola spornou.

Sporným bolo len to, že žalobca tvrdil, že v mesiaci september 2015 nebol tento harmonogram dodržaný v dňoch 01.09.2015 a 15.09.2015, kedy boli štátne sviatky a kedy bol areál žalobcu bol uzatvorený a z tohto dôvodu neboli žalobcom sprístupnené zberné nádoby na odvoz komunálneho odpadu.

44. Všeobecne známa je súdu skutočnosť, že odvoz komunálneho odpadu sa realizuje v hlavnom meste, ako aj v iných obciach, aj počas štátnych sviatkov, takýto postup nie je výnimočný, ale je bežný, keďže práve vo vianočné sviatky sa komunálny odpad hromadí vo vyššej miere, než v iné mesiace kalendárneho roka.

45. Keďže žalobca nepreukázal naplnenie ust. § 4b VZN č. 7/2013, teda dočasné „odpojenie“ zo systému zberu, podľa § 4b ods. 1 a 3, vzhľadom na skutočnosti, na základe ktorých žiadal o pozastavenie odvozu odpadu v mesiaci december 2013 a január 2014, nie je možné akceptovať jeho obranu, že účtovaný poplatok za komunálne obdobie, za mesiac december 2013 a 2014 by mal zodpovedať skutočnej frekvencii odvozu komunálneho odpadu. Keďže žalobca je oboznámený s úpravou zákona č. 582/2003 Z.z. ako aj VZN č. 7/2013, musel byť pred podaním žiadosti uzrozumený s podmienkami, ktoré žalovaný vo VZN upravuje ako podmienky na dočasnú úpravu zapojenia do systému, pričom podmienky, ktoré sú uvedené ako dôvody v žiadosti žalobcu zo dňa 09.12.2013, nemôžu byť relevantné pre vyhovenie žiadosti.

46. Čo sa týka námietky účtovaného poplatku za september 2015, kasačný súd zdôrazňuje, že poplatník je povinný podľa § 16 VZN č. 7/2013 „Povinnosti správcu nehnuteľnosti a podnikateľa“ ods. 1 písm. d/ umožniť vstup k stanovisku za účelom vyprázdňovania zberných nádob a kontajnerov, vykonávať nápravu uloženú kontrolným orgánom podľa § 8 VZN, ktorým je podľa tohto ustanovenia Mestská polícia hlavného mesta SR a jej poverení a určení zamestnanci. Skutočnosť, že areál žalobcu, v ktorom boli umiestnené nádoby s komunálnym odpadom, bol dňa 01.09. a 15.09, v dobe štátnych sviatkov uzavretý, znemožnila vykonanie reálneho odvozu a vyprázdnenia zberných nádob a kontajnerov. Tieto skutkové okolnosti neboli sporné, keď obrana žalobcu spočívala v tom, že nemá povinnosť v dobe štátnych sviatkov, keď jeho areál s umiestnenými kontajnermi naplnenými odpadom je uzavretý, vykonávať umožnenie vstupu zariadení, ktoré odvážajú komunálny odpad v súlade s harmonogramom odvozu z areálu žalobcu. V konaní nebolo sporným, že existoval harmonogram odvozu komunálneho odpadu aj pre obdobie september 2015, bol verejne prístupný aj pre žalobcu, čo znamená, že žalobca si musel byť vedomí, že pokiaľ nesprístupní v uvedené dni štátnych sviatkov 01.09.2015 a 15.09.2015 prístup k naplneným kontajnerom odvoznej spoločnosti, k odvozu komunálneho odpadu reálne nedôjde a žalobca v konaní netvrdil, že nedošlo k odvozu komunálneho odpadu z iného dôvodu (nie pre uzavretie areálu žalobcu). Takáto prax je bežná nielen vo vzťahu k podnikateľom, ktorí sprístupňujú, aj v dobe štátnych sviatkov, svoje areály, za účelom reálneho odvozu komunálneho odpadu, ale aj vo vzťahu k rodinným domom a ich obyvateľom, keď zberné nádoby sú uložené často v uzamknutých priestoroch neprístupných verejnosti, pričom je bežné, že mnohí vlastníci a užívatelia rodinných domov, sa v mieste svojho bydliska práve v čase štátnych sviatkov nezdržujú a pokiaľ chcú, aby bol odvoz, v súlade s vopred určeným harmonogramom realizovaný (napr. aj v dobe štátnych sviatkov), musia vytvoriť všetky podmienky na to, aby sprístupnili odvoznej organizácii prístup k naplneným zberným nádobám.

47. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je súladné so zákonom a stotožnil sa so skutkovým a právnym posúdením veci správnym súdom v napadnutom rozsudku. Záverom dodáva, že keďže žalobca v konaní netvrdil, že v mesiacoch december 2013, január 2014 alebo september 2015 nebol poverenou organizáciou žalovaného, určenou na odvoz odpadu vôbec odvezený ním vyprodukovaný odpad, resp. ktorý musel odviesť a zlikvidovať na vlastné náklady sám, resp. iným spôsobom, tak aj z tohto hľadiska vyrubenie poplatku za komunálny odpad je v súlade s § 2 ods. 3 VZN č. 7/2013, ktorý upravuje množstvový zber, ktorého podmienky, frekvenciu odvozov, upravuje harmonogram odvozov. Harmonogram je povinný akceptovať poplatník komunálneho odpadu, ktorý v prípade výhrad s jeho obsahom (určenie konkrétnej frekvencie časových údajov odvozu odpadu), má možnosť spolupracovať so žalovaným, požiadať o modernejší a v danom prípade efektívnejší spôsob nakladania s komunálnym odpadom či už prostredníctvom úpravy § 4 ods. 3 VZN, samostatne iniciovať zmenu harmonogramu odvozu odpadu, či už komunikáciou so žalovaným,

alebo s osobou oprávnenou v zmysle § 2 ods. 16 VZN, ktorou je právnická alebo fyzická osoba, ktorá má uzatvorenú s hlavným mestom zmluvu na vykonávanie zberu, prepravy, zhodnocovania alebo zneškodňovania komunálneho odpadu a drobných stavebných odpadov na území hlavného mesta, osoba, ktorá v súlade so schváleným harmonogramom vykonáva reálne odvoz tovaru, v danom prípade so spoločnosťou OLO a.s.

48. Frekvencia odvozu odpadu podľa harmonogramu bola dodržaná, k nerealizácii odvozu odpadu došlo z dôvodu nesprístupnenia kontajnerov žalobcu, iné skutočnosti neboli preukázané a ani to, že by určený harmonogram odvozu nebol realizovaný v mesiacoch 9/2015, 12/2013, 1/2014 a žalobca nepreukázal, že splnil podmienky VZN na dočasnú úpravu systému odvozu odpadu. Naviac, žalobca nepreukázal, že kontajnery mal umiestnené tak, aby subjekt, ktorý vykonáva odvoz smetí (OLO a.s.) disponovalo zariadením (čip), prostredníctvom ktorého má neustály prístup k miestu, kde sú kontajnery umiestnené, tak ako je to bežné (v prípade napr. domových samospráv) v rámci hlavného mesta.

49. K námietke sťažovateľa, že komunálny poplatok nie je miestnou daňou, poukazuje kasačný súd na znenie § 2 zákona č. 582/2004 Z.z., ktoré upravuje a je aj označené „Druhy miestnych daní“, v ods. 2 oprávnenie obce ukladať miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, ktoré ďalej v zákone označuje ako „poplatok“. V § 99 zákona č. 582/2004 Z.z. označeného „Správa dane“ v ods. 3 upravuje, že správu miestnych daní podľa § 2 ods. 1 a podľa § 2 ods. 2 vykonajú v Bratislave a v Košiciach mestské časti, ak tak stanoví štatút mesta a v ods. 2 upravuje, že správu poplatku podľa § 2 ods. 2 vykonáva obec, v spojení s ust. § 4 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z., ktoré upravuje, že správcom dane je daňový úrad, colný úrad a obec. I keď zákonodarca explicitne nevymedzil, že poplatok je daň, a takto poplatok za komunálne odpady nie je v zákone definovaný, jednoznačne však je zaradený medzi miestne dane (§ 2 zákona č. 582/2004 Z.z.) a kompetencie súvisiace so vznikom a zánikom povinnosti platiť miestne dane, vrátane uvedeného poplatku, sú delegované zákonodarcom na príslušné obce (§ 99 zákona č. 582/2004 Z.z.), keď správu dane vykonávajú v súlade s § 4 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. v zákonom stanovených prípadoch aj obce, čo je aj prípad miestnych daní, vrátane poplatku za komunálne odpady.

50. Predmetom súdneho prieskumu bola zákonnosť rozhodnutia žalovaného, v danom prípade konal a rozhodoval o poplatkovej povinnosti príslušný orgán, ktorý má v správe miestne dane a poplatky a mal kompetenciu konať a rozhodnúť o určení výšky poplatku. Z dôvodov vyššie uvedených dospel kasačný súd k názoru, že vyrubený poplatok je súladný s VZN č. 7/2013, nie je v rozpore so zákonom č. 582/2004 Z.z. Kasačný súd je toho názoru, že i keď poplatok explicitne v zákone č. 563/2009 Z.z. nie je definovaný ako daň, vzhľadom na úpravu ust. § 2 ods. 9 zákona č. 582/2004 Z.z., vo väzbe na ust. § 4 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. podlieha správe daní. Potom je aj irelevantné či je to len poplatok za komunálne odpady alebo je to aj daň, „prípadne“ aj nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, v tomto smere, by nemalo vplyv na zákonnosť napadnutého správneho rozhodnutia. V kasačnej sťažnosti žalobca neuviedol, akým spôsobom by „takéto“ nesprávne právne posúdenie veci súdom (posúdenie, že sa nejedná o daň, ale o poplatok, ktorý nie je daňou) malo vplyv, v tomto konkrétnom prípade, na zákonnosť správnym súdom preskúmavaného rozhodnutia a správnosť vyrubenia poplatku. V tomto kontexte kasačná sťažnosť nie je, podľa názoru kasačného súdu, dostatočne formulovaná a špecifikovaná, keď sťažovateľ má povinnosť presne vymedziť dôvody kasačnej sťažnosti, aby spĺňali kvalitatívne požiadavky kladené zákonom. Tento možno na prvý pohľad príliš formálny príkaz nie je samoúčelný, ale je vyjadrením toho, že kasačný súd sa má v zmysle zákonnej úpravy vo svojich rozhodnutiach zaoberať dôvodmi, ktoré má povinnosť konkrétne uviesť právny zástupca, ktorý je na to kvalifikovaný svojím vzdelaním a profesiou, a nie dôvody prípustnosti a dôvodnosti kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku, sám vyhľadávať. (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, s. 1622).

51. Právnym posúdením veci je analytická činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť fakticky zisteného skutkového stavu. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, pričom nielen situácia „res iudicata“ tvorí rozhodovaciu

prekážku ale aj ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu ako relevantný precedens v súlade s čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky vytvára zákonodarcom akceptovanú rozhodovaciu prekážku.

52. Vo vzťahu k dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP) musí kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t.j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

53. V súvislosti s uvedeným kasačný súd konštatuje, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci. Sťažovateľ namietal nesprávne právne posúdenie, avšak nešpecifikoval, v čom vidí nesprávnosť tohto právneho posúdenia, keď v kasačnej sťažnosti sa obmedzil na zhrnutie skutkového a právneho stavu bez toho, aby vyvodil argumenty o nesprávnosti tohto rozsudku vo veci alebo v postupe krajského súdu.

54. Na záver kasačný súd uvádza, že podzákonné normy (VZN) je možné v súdnom prieskume „vyhodnocovať“ len postupom podľa § 357 a nasl. SSP, v konaní o súlade VZN obce (mestskej časti) so zákonom. Predmetom prieskumu bolo rozhodnutie individuálneho správneho aktu, preto nebolo v kompetencii správneho ani kasačného súdu sa „zákonnosťou“ VZN v preskúmavanom konaní zaoberať.

55. Kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná, preto ju postupom podľa § 461 ako nedôvodnú zamietol.

56. Keďže žalobca v kasačnom konaní nemal úspech, nevzniklo mu právo na náhradu trov kasačného konania, aplikujúc ust. § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP a contrario. Žalovanému trovy konania nevznikli, ani nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre ich priznanie postupom podľa § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP.

57. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR jednohlasne (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

58. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.